

Sygn. akt VII U 2511/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Małgorzata Kowalska

Protokolant sądowy Agnieszka Goluch

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 roku w Lublinie

sprawy B. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ustalenie kapitału początkowego

na skutek odwołania B. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 5 września 2013 roku znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i zalicza B. G. do ustalenia wartości kapitału początkowego okres zatrudnienia w (...) w K. od 16 października 1979 roku do 29 marca 1980 roku oraz ustala podstawę wymiaru kapitału początkowego przyjmując do jej ustalenia wskaźnik podstawy wymiaru wynoszący 70,56%;

II. w pozostałej części oddala odwołanie.

VII U 2511/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 września 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. ustalił ponownie B. G. wysokość kapitału początkowego na dzień 1 września 1999 roku, przyjmując do obliczenia podstawy wymiaru kapitału podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lata kalendarzowych wybranych z okresu od 1 stycznia 1981 roku do 31 grudnia 1990 roku ze wskaźnikiem wysokości podstawy wymiaru wynoszącym 52,17%. Ustalony w ten sposób kapitał początkowy wyniósł 66 794,31 zł (decyzja – k. 60-62 akt kapitałowych).

Odwołanie od decyzji złożył B. G., który wskazał, iż nie uwzględniono mu do podstawy wymiaru kapitału początkowego lat 1978-1979 oraz za okresy od 29 kwietnia 1980 roku do 30 maja 1980 roku i od 1 sierpnia 1986 roku do 30 kwietnia 1989 roku przyjęto jedynie kwoty minimalnego wynagrodzenia, pomimo iż złożył odpowiednie dokumenty (k. 2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wnosił o jego oddalenie (odpowiedź na odwołanie k. 3 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. G. urodził się w dniu (...).

W dniu 26 stycznia 2004 roku po raz pierwszy złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego.

Decyzją z dnia 11 czerwca 2008 roku ustalono wnioskodawcy kapitał początkowy w wysokości 65 621,82 zł. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony został wówczas z lat 1989 – 1998 i wyniósł 50,11%. Do ustalenia wartości kapitału początkowego organ emerytalny nie uwzględnił wówczas okresu od 16 października 1979 roku do 29 marca 1980 roku, gdyż w świadectwie pracy za ten okres wpisany był data urodzenia nosił znamiona poprawek, okresów urlopów bezpłatnych w latach 1993 – 1998, okresu od 1 czerwca 1989 roku do 31 października 1994 roku, gdyż nie została za ten okres opłacona składka na ubezpieczenie społeczne od 6 maja 1996 roku do 8 maja 1996 roku, gdyż nie jest znana kwota wypłaconego za ten okres zasiłku chorobowego oraz do 27 października 1998 roku do 5 listopada 1998 roku, gdyż stwierdzono że wnioskodawca nie świadczył pracy w tym okresie. Nadto do ustalenia wysokości podstawy wymiaru kapitału nie uwzględniono dochodów za lata:

- 1986 – w kwocie 104 451 zł

- 1987 – w kwocie 363 255 zł

- 1988 – w kwocie 522 679 zł

- 1989 – w kwocie 198 083 zł

gdyż zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za ten okres zostało wydane przez Urząd Miasta, a podmiot ten jako przechowawca dokumentów nie jest uprawniony do wystawiania zaświadczeń o wynagrodzeniu na drukach ZUS – Rp7 (k. 40-42 akt kapitałowych).

W dniu 18 czerwca 2013 roku B. G. złożył listy płac z okresu od 1978 roku do 1979 roku tj. zatrudnienia w (...) S.A. w R. (K. 45-51 akt kapitałowych).

Zaskarżoną decyzją z dnia 5 września 2013 roku ustalono ponownie kapitał początkowy wnioskodawcy, który po przyjęciu wynagrodzeń na podstawie przedstawionych list płac wyniósł 66 794,31 zł. Do obliczenia wskaźnika kapitału początkowego przyjęto tym razem lata 1981 – 1990, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 52,17% (k. 60-62 akt kapitałowych).

Na rozprawie wnioskodawca wyjaśnił, że domaga się zaliczenia do wysokości kapitału początkowego zarobków jakie uzyskał w okresie od 1 lipca 1979 roku do 31 sierpnia 1979 roku (w przedstawionych listach wynagrodzeń z okresu zatrudnienia w Kombinacie Budownictwa (...) R. nie wpisano wynagrodzeń z tych miesięcy), doliczenia do stażu pracy okresu od 16 października 1979 roku do 29 marca 1980 roku tj. zatrudnienia w (...) (...), Zakład (...) w K., Zakład (...) w W., a także wynagrodzeń osiągniętych w tym okresie, a ponadto wnosił o zaliczenie wynagrodzeń uzyskanych w latach 1986 – 1989 w okresie zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) w T., za który to okres przedstawił zaświadczenie Rp7, z tym że wystawione przez Urząd Miasta w T., a nie przez pracodawcę (k. 11v a.s.).

W toku postępowania Sąd uzyskał z Urzędu Miasta w T. karty wynagrodzeń z lat 1986 – 1989 (k. 15 a.s.), z Archiwum Państwowego w K. akta osobowe wnioskodawcy z okresu w Kombinacie Budownictwa (...) R. (później przekształconego w (...) S.A. w R. – k. 17 a.s.), a także akta osobowo – płacowe z (...) Urzędu Wojewódzkiego w K. z okresu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie Budownictwa Mieszkaniowe PW (...) w M. (k. 31 a.s.).

W oparciu o powyższe dokumenty Sąd zlecił biegłemu z zakresu księgowości T. K. wydanie opinii odnośnie wysokości zarobków odwołującego w latach spornych tj. od 1986 do 1989, 1978 do 1979 oraz 1979 do 1980 oraz wyliczenie wskaźnika wartości kapitału początkowego (k. 45v a.s.).

Po analizie oryginalnych akt osobowych – płacowych skarżącego biegły przyjął następujące wynagrodzenia:

- za lata 1986 – 1989 odpowiednio 104 451 zł, 363 255 zł, 503 930 zł oraz 198 083 zł, przy czym biegły wskazał, iż wyłączył on z rocznych wynagrodzeń składniki z dopiskiem „nz” gdyż były to nagrody z zysku, niepodlegające oskładkowaniu;

- za rok 1978 (do czerwca) – 35 078 zł;

- za rok 1979 (do 29 września) – 38 423 zł, przy czym biegły wskazał, iż brak rozbicia w karcie wynagrodzeń „placy razem” na poszczególne składniki nie może powodować wyłączenia tych wynagrodzeń z ustalania wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego, gdyż wynagrodzenia wskazane w karcie wynagrodzeń są w pełni realne. W lipcu i sierpniu 1978 roku wnioskodawca nie uzyskiwał wynagrodzenia i nie świadczył pracy;

- za rok 1979 (od 16 października) – 14 241 zł;

- za rok 1980 (do 29 marca) – 16 491 zł, przy czym biegły po analizie całości akt nie miał wątpliwości, pomimo błędu w roku urodzenia skarżącego, iż akta te dotycząc wnioskodawcy B. G.. W jego ocenie brak było przesłanek do pomijania przy ustalaniu kapitału początkowego tego okresu jako okresu składkowego jak i wartości osiągniętych wówczas wynagrodzeń;

- za okres 29 kwietnia 1980 roku do 31 maja 1980 roku tj. zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) – 2 304 zł, przy czym biegły wskazał, iż wynagrodzenie to ustalił jedynie na podstawie stawki zasadniczej, inne składniki wynagrodzenia nie zostały określone w dokumentach więc zostały pominięte (opinia k. 46-52 a.s.).

Na podstawie powyższych ustaleń biegły uznał również, iż wskaźnik wysokości kapitału początkowego przyjęty w zaskarżonej decyzji nie był najkorzystniejszy. Korzystniejszym wariantem jest zaś ustalanie tego wskaźnika w oparciu o wynagrodzenia osiągnięte w latach 1979 – 1988 i wynosi on wówczas 70,56% (opinia k. 52 a.s., załączniki k. 53-57 a.s.).

Strony, po zapoznaniu się z opinią biegłego, nie kwestionowały dokonanych w niej ustaleń, nie składały nowych wniosków dowodowych (wyjaśnienia wnioskodawcy k. 71v a.s. oraz pismo ZUS k. 67 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o powołane wyżej dowody, w szczególności zaś dokumenty płacowo – osobowe dotyczące B. G.. Dokumenty zgromadzone w aktach ubezpieczeniowych oraz aktach osobowych zostały obdarzone wiarą jako autentyczne i rzetelne, a przez to prawdziwe. Mogły się one zatem stać podstawą do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

W zakresie wysokości wynagrodzeń osiągniętych przez B. G. w poszczególnych spornych latach Sąd oparł się na opinii ekonomicznej z dnia 18 maja 2015 roku wydanej przez biegłego z zakresu księgowości. Opinia ta jest jasna i wyczerpująca. W zestawieniu stanowiącym załącznik do opinii biegły szczegółowo, wyliczył wynagrodzenia wnioskodawcy ze spornych lat jego pracy, uwzględniając wszelkie możliwe do określenia składniki tego wynagrodzenia. Żadna ze stron nie kwestionowała tej opinii.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie B. G. jest zasadne.

Zgodnie z art. 173 ust. 1,2,3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. DZ.U. z 2015r., poz. 748 ze zm.) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat. Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy. Według art. 174 ust. 1 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;

2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;

3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r. (ust. 2-3)

Zgromadzony w toku postępowania sądowego dodatkowy materiał dowodowy w postaci oryginalnych akt osobowo – płacowych wnioskodawcy ze spornych okresów zatrudnienia pozwolił na zweryfikowanie okresów zatrudnienia wnioskodawcy oraz wysokości jego wynagrodzeń. Oryginalna dokumentacja była czytelna i wiarygodna. Dało to podstawę do prawidłowego ustalenia wysokości kapitału początkowego wnioskodawcy z uwzględnieniem wszystkich pewnych składników. Biegły sądowy z zakresu księgowości uznał, iż jest ona autentyczna i wystarczająca, aby na jej podstawie dokonać ponownego wyliczenia wynagrodzeń osiągniętych przez skarżącego w spornym okresie.

W tej sytuacji należało zmienić zaskarżoną decyzję i zaliczyć B. G. do ustalenia kapitału początkowego okres zatrudnienia w (...) w K. od 16 października 1979 roku do 29 marca 1980 roku oraz ustalić podstawę wymiaru kapitału początkowego przyjmując do jej ustalenia wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wnoszący 70,56%, w pozostałej części za oddalić należało oddalić odwołanie.

Z tych względów Sąd na mocy wyżej wskazanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc orzekł jak w sentencji.